

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. гр.Велинград, 03.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, II - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети септември през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ДОНКА ЕМ. ТАБАКОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА Административно
наказателно дело № 20215210200307 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на П. ООД, ЕИК 112638855, против
Наказателно постановление № 534510-F 539706 от 01.09.2020 г. на Директор
на Дирекция „Контрол“ в ТД НАП Пловдив, с което, на осн. чл. 180, ал. 3
ЗДДС, е наложена имуществена санкция в размер на 186, 09 лв., за нарушение
на чл. 86, ал.1 т.1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, във вр. чл. 25, ал. 2 ЗДДС и чл. 25, ал.6,
т.1 от ЗЗДС.

Релевират се доводи за незаконосъобразност на издаденото наказателно
постановление и се иска неговата отмяна. Сочат се допуснати съществени
процесуални нарушения в хода на административнонаказателното
производство, изразяващи се съставянето на АУАН и наказателното
постановление извън срока по чл. 34 ЗАНН, съставянето му в отсъствие на
нарушителя, без да са налице предпоставките за това и в присъствието само
на един свидетел, липса на описание на нарушението и обстоятелствата, при
които е извършено.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалните
представители адв. А.С. и С.С.-САК, поддържа жалбата. Претендира
разноски.

Въззиваемата страна, чрез юрисконсулт Т., оспорва жалбата, счита
същата за неоснователна и моли наказателното постановление да бъде
потвърдено.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН-препис от
обжалвания акт е връчен на жалбоподателя на 13.07.2021 г., а жалбата е

депозирана на 20.07.2021 г., от лице с право да обжалва, поради което е процесуално допустима.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и като прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

В хода на възложена със Заповед Р-16001319005868-020-001/04.09.2019г., изменена със Заповеди Р-16001319005868-020-002/02.12.2019г. и Р-16001319005868-020-003/06.12.2019г., ревизия на П. ООД, ЕИК 112638885, за установяване на задължения за ДДС за периода 01.11.2015г.-31.07.2019г. и 01.08.2019г.-31.10.2019г., служителите на ТД НАП главен инспектор по приходите В.Д. и инсп. ЦВ. СП. ДЖ. извършили преглед на представените от дружеството първични документи и счетоводни регистри. Установили, че като регистрирано по ЗДДС лице, дружеството не е начислило ДДС в общ размер на 3 721,85 лв. за периода м. 08.2019 г.. По време на ревизията били проверени издадените от П. ООД фактури за данъчен период 01.08.2019г.-31.08.2019г., дневниците за продажби, както и дневниците за покупки на контрахентите по фактурите. При сравняването им се установило се, че били издадени фактури за извършени продажби на стоки, както следва: фактура № ***** от 01.08.2019 г. за продажба на дървен материал с получател Йаф България ЕООД, с данъчна основа 3 207,75 лв. и ДДС 641,55 лв.; фактура № 0000003197 от 05.08.2019 г. за продажба на палети-опаковки, с получател София Мед АД, с данъчна основа 3691,17 лв. и ДДС 738,34 лв.; фактура № 0000003198 от 08.08.2019 г. за продажба на палети-опаковки, с получател София Мед АД, с данъчна основа 4547,60 лв. и ДДС 909,52 лв.; фактура № 0000003200 от 15.08.2019 г. за продажба на палети-опаковки, с получател София Мед АД, с данъчна основа 2691,30 лв. и ДДС 538,26 лв.; фактура № 0000003277 от 26.08.2019 г. за продажба на палети-опаковки, с получател София Мед АД, с данъчна основа 996,50 лв. и ДДС 199,30 лв.; фактура № 0000003278 от 29.08.2019 г. за продажба на палети-опаковки, с получател София Мед АД, с данъчна основа 3474,40 лв. и ДДС 694,88 лв.. Дължимият ДДС за този период по издадените фактури възлизал на общо 3 721,85 лв., но не бил включен от дружеството в подадената справка декларация и дневника за продажби за данъчен период 01.08.2019г.-31.08.2019г., а в справката декларация и в дневника за продажби за месец септември 2019г..

Констатациите проверяващите обективирали в съставения Ревизионен доклад № Р-16001319005868-092-001/21.02.2020г.. Приели, че е с бездействието си П. ООД е извършил нарушение на чл. 86, ал.1, т. 1, т.2, т. 3 от ЗДДС, във вр. чл. 25, ал.2 от ЗДДС и чл. 25, ал.1, т. 6 ЗДДС. Предприели действия по призоваване на жалбоподателя за съставяне на АУАН с Покана изх. № Р-16001319005868-092-001/21.02.2020г., изпратена на декларирания електронен адрес за кореспонденция на дружеството и връчена на 25.02.2020г..

На 05.03.2020 г., в отсъствието на представител на жалбоподателя, бил съставен акт за установяване на административно нарушение № F539706 срещу „П.“ ООД за нарушение на разпоредбите на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, във вр. с чл. 25, ал. 2 и ал. 6, т. 1 от ЗДДС, за това че в качеството си на задължено лице, не е начислил ДДС в общ размер на 3 721,85 лв., като включи размера на данъка за периода от 01.08.2019г. до 31.08.2019г. в справка-декларация по чл. 125 ЗДДС и го отрази в дневника за продажби за същия данъчен период-м. 08.2019г.. Въз основа на АУАН на 01.09.2020 г. е издадено обжалваното наказателно постановление.

АУАН № F53970 е връчен на представител на жалбоподателя на 13.03.2020г. от свидетелката В.Д., която го е запознала с неговото съдържание. При връчването му не са направени възражения. Не са постъпвали такива и в срока по чл. 44, ал. 3 ЗАНН.

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства и от показанията на разпитаните свидетели- актосъставителя В. В. Д. и свидетелката Ц.С., извършили ревизията на П. ООД, при която е установено нарушението. Съдът кредитира изцяло събраните гласни доказателства, които са непротиворечиви, взаимно допълващи се и кореспондират с представените писмени такива. Събраният по дело доказателствен материал изяснява по категоричен начин гореописаната фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка, съдът счита следното от правна страна:

Актът за установяване на административното нарушение и обжалваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, съгласно т.2.1 и т.1.3 от Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на ИД на НАП, във вр. чл. 193, ал. 2 ЗДДС, в предвидените от чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗДДС срокове.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, съставляващи самостоятелни основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление. И в двата акта са спазени императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН относно форма и съдържание-съдържат се данни за нарушителя, актосъставителя и свидетелите при извършване и установяване на нарушението. Описанието на фактическите обстоятелства от състава на нарушението е в степен, позволяваща на жалбоподателя да узнае обективните признаци от неговия състав и да организира защитата си. Посочени са и законовите разпоредби, които са били нарушени. Дадена е правилната правна квалификация на нарушението.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за изтичане на давността за наказателно преследване. Извършеното нарушение попада сред нарушенията на данъчното законодателство, за които срокът за съставяне на АУАН, съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН и е три месеца от откриване на нарушителя или две години от извършване на нарушението. В процесния

случай нарушението и нарушителят се установяват едва с изготвянето на ревизионния доклад, предвид обстоятелството, че именно той съдържа за първи път констатациите на ревизиращия екип за дължимостта на ДДС, неговия размер и за факта на неговото неначисляване и невключване в справката-декларация и дневника за продажби на жалбоподателя. В процесния случай ревизионният доклад е съставен на 21.02.2020г., а АУАН е съставен на 05.03.2020 г., поради което е спазен срокът по чл. 34 от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено на 01.09.2020г. в законоустановения шестмесечен срок от съставяне на акта за установяване на нарушението.

Неоснователно е възражението за допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне, предявяване и връчване на акта за установяване на нарушението и в частност съставянето му в нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗАНН. Действително тази разпоредба гласи, че акт може да се състави в отсъствие на нарушителя само ако е известен, но не може да се намери или ако след покана не се яви. От показанията на свидетелите се установи, че покана до жалбоподателя да се яви за съставяне на АУАН е връчена посочен от него електронен адрес за кореспонденция за връзка с приходната агенция, но не се е явил. Видно от съдържанието на самия АУАН, той е връчен на надлежно упълномощен негов представител на 13.03.2020г. който се е запознал със съдържанието му, включително и с възможността да депозира възражение в три дневен срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Ето защо съдът счита, че на дружеството е осигурена в достатъчна степен възможността да упражни в пълен обем правото си на защита на административната фаза от процеса. Последното е имало възможност да се запознае с АУАН, след като му е връчено и да се защити адекватно.

Неоснователно е възражението за нарушение на разпоредбите на чл. 40 - 43 от ЗАНН, тъй като АУАН не е съставен в присъствието на двама свидетели. Актът е съставен в присъствието на свидетел, присъствал при установяване на нарушението. Няма законово изискване свидетелите, присъствали при установяване на нарушението да са минимум двама. Не е имало основание за прилагане на алтернативната възможност по ал. 3 на чл. 40 от ЗАНН - да бъде осигурено присъствието на двама други свидетели, доколкото в процесния случай свидетелката Ц.Д. е присъствала при установяване на нарушението и актът е съставен в нейно присъствие. Нещо повече, съгласно нормата на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, когато нарушението е установено въз основа на официални документи, какъвто е настоящият случай /ревизионният доклад, с който е установено нарушението, по своята правна същност е официален документ/, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели. АУАН е надлежно връчен на пълномощник на дружеството, който се е запознал със съдържанието му, включително и с възможността да депозира възражение в тридневен срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН

С оглед събраните гласни и писмени доказателства, съдът приема, че

нарушението, нарушителя и обстоятелствата, при които е извършено, са доказани по несъмнен начин, а описаната в АУАН и наказателното постановление фактическа обстановка е безспорно установена. Не е спорно, че дружеството-жалбоподател е регистрирано по ЗДДС лице, поради което е носител на задължението по чл. 86, ал. 1 от ЗДДС да начисли изискуемия ДДС като: 1./ издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2/ включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3./ посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. С неизпълнението на което и да е от изискванията на закона, данъчно задълженото лице осъществява състав на нарушение по тези текст. Задължението следва да бъде изпълнено в срока за подаване на отчетните регистри и справката декларация, т.е. до 14-то число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. От приетите по делото доказателства се установява, че за месец август 2019г., по издадени от дружеството общо шест фактури за извършени продажби дължимият ДДС не е включен в справката декларация и в дневника за продажби за съответния данъчен период-м. август 2019г.. С доставката на стоките е възникнало данъчно събитие по смисъла на ЗДДС, от която дата е станал изискуем данъкът по ЗДДС за облагаемите доставки и дружеството е следвало да го начисли, по агр. на чл. 25, ал. 6, т. 2 ЗДДС, като го включи в справката-декларация по ЗДДС и в дневника за продажби, най-късно до 14.09.2019 г. включително. Съдът намира, че правилно наказващият орган е преценил, че като не е изпълнило задължението си в законовия срок да отрази в дневника за продажби и справката-декларация процесните 6 броя фактури, а е начислило ДДС за доставките, отразило ги е в дневниците за продажби и ги е включило в месечната справка – декларация за данъчен период 01.09.2019 г. – 30.09.2019 г., вместо за данъчен период 01.08.2019 г. – 31.08.2019 г., жалбоподателят „П.“ ООД е допуснал извършването на административно нарушение по чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, за което обосновано е ангажирана административната му отговорност. Констатираното нарушение е осъществено чрез бездействие. Правилно е определена датата на извършване на нарушението - 13.09.2019 г., когато е подадена справката – декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС, тъй като до този момент за задълженото лице все още е съществувала възможността да включи процесните фактури в дневника за продажби и в справката – декларация за съответния данъчен период. Констатираното нарушение е осъществено чрез бездействие. Дружеството не е изпълнило задължението си да включи дължимият ДДС за данъчен период от 01.08.2019 г. до 31.08.2019 г., в подадената справка декларация на 13.09.2019г., което задължение е следвало да изпълни до датата на подаването ѝ, а го е начислило един месец по-късно, включвайки го в справката декларация за периода 01.09.2019г.-30.09.2019г., подадена на 11.10.2019г.. Дадена е правилната правна квалификация на нарушението.

При индивидуализация на наказанието обаче

административнонаказващият орган е приложил неправилно материалния закон, като е определил и наложил наказание под законоустановения минимум. След като законосъобразно е приел, че са налице предпоставките за приложението на привилегирвания състав на чл. 180, ал. 3 ЗДДС, предвид че дължимият ДДС по шестте фактури е включен в данъчен период 01.09.2019 г. – 30.09.2019 г. и начисляването на данъка с подаването на справка-декларация е извършено в рамките на 6-месечния период, в който данъкът е следвало да бъде начислен, неправилно е наложена санкция в размер на 186, 09 лв., при предвиден от закона минимум от 200,00 лв.. Съгласно чл. 27, ал. 1 ЗАНН, административното наказание се определя в границите на предвиденото наказание за извършеното нарушение. По аргумент на чл. 83, ал. 2 ЗАНН тези разпоредби са приложими и за налаганите имуществени санкции на юридическите лица. В закона не е предвидена възможност да бъде определен размер на наказанието глоба под законоустановения минимум. Ето защо в случая, наложената от административнонаказващия орган санкция не съответства на предвидения в закона размер за извършеното нарушение. Не е в правомощията на настоящата въззивната инстанция обаче да измени наказателното постановление, като увеличи размера на имуществената санкция, защото по този начин би се влошило положението на жалбоподателя, в нарушение на принципа *reformation in pejus*, доколкото няма съответна жалба или протест с искане в тази насока.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че наказателното постановление следва да се отмени.

С оглед изхода на делото и разпоредбата на чл. 63, ал.3 от ЗАНН в тежест на ответника следва да бъдат възложени сторените от жалбоподателят разноски за процесуално представителство в размер на 300,00 лв.. Искането за присъждането им и заявено своевременно-с жалбата срещу наказателното постановление, а до приключване на съдебните прения са представени доказателства за плащането им по банков път.

По изложените съображения, настоящият състав на Районен съд Велинград

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 534510-F-539706 от 01.09.2020 г. на Директора на Дирекция „Контрол“ в ТД НАП Пловдив, с което на П. ООД, ЕИК 112638855, със седалище и адрес на управление гр. Ракитово, ул. "Панайот Волов" № 2, на основание чл. 180, ал. 3 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 186,09 лв. /сто осемдесет и шест лева и 9 ст./, за нарушение на чл. 86, ал.1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, във вр. чл. 25, ал. 2 от ЗДДС и чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, Национална агенция за приходите да заплати на П. ООД, ЕИК 112638855, със седалище и адрес на

управление гр. Ракитово, ул. "Панайот Волов" № 2, разноси за процесуално представителство размер на 300,00 лв. /триста лева/ по а.н.дело 307/2021 г. по описа на Районен съд Велинград.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК, пред Административен съд Пазарджик, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му на страните.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____